

संपादकीय...

श्रीदासराममहाराजांचे अनेक अभंग व पदे निरनिराळ्या शंभरपेक्षा जास्त वद्द्यांत विखरून लिहिली गेलेली होती. श्रीदादांचेकडून त्यांच्या वद्द्या घेऊन हे अभंग प्रा.डॉ. के. वा. आपटे यांनी एकत्रितपणे लिहून ठेवले होते.

इ.स. १९८५पासून सौ. श्यामला कृष्णाजी पटवर्धन या शिक्षिका श्रीदादांचेकडे येऊ लागल्या. त्यांना कळले की श्रीदादांचे अनेक अभंग-पदे आहेत; पण ते सर्वच अप्रकाशित आहेत. त्या म्हणतात, “सतत ब्रह्मानंदात डुलत असणाऱ्या अवधूताला स्फुरलेले हे अभंग आहेत. संतमुखातून सवलेले साहित्य ‘अक्षर’ व ‘अभंग’ असले, तरी योग्य वेळी ते पुस्तकरूपाने प्रकाशित न झाल्यास कालौघात उपेक्षित राहून गहाळ होण्याचे व भावी पिढ्यांतील साधक त्यापासून वंचित रहाण्याचे भय असते. अशा परिस्थितीत (हे अभंग पुस्तकरूपाने प्रकाशित करण्याची) ही जबाबदारी शिष्यवर्गावर येऊन पडते.” एवढेच म्हणून त्या थांबल्या नाहीत. त्या पुढे म्हणतात, “श्रीसद्गुरूंच्या अभंगांची गाथा प्रकाशित करावी अशी प्रेरणा मला झाली.” त्याप्रमाणे त्यांनी उपलब्ध १८७५ अभंगांचा गाथा इ.स. १९८८मध्ये प्रकाशित केला.

पुढे इ.स. २००१ साली श्रीदादांचे महानिर्वाण झाले. त्यांचे चरित्र लिहिण्याची जबाबदारी श्रीदादांचे ज्येष्ठ व श्रेष्ठ पुत्र चंद्रशेखर अण्णा यांनी प्रा. डॉ. के. वा. आपटे यांचेवर सोपविली. तेव्हा त्यांनी पुनः एकदा श्रीदादांच्या सर्व वद्द्या तपासल्या. त्यावेळी त्यांच्या लक्षात आले की ‘श्रीदासरामगाथा’ या ग्रंथात न आलेले काही अभंग आहेत. पण त्यावेळी ते तेवढ्यावरच राहिले. पुढे त्यांना कल्पना सुचली की गाथ्यात न आलेले अभंग-पदे एकत्र करून ‘श्रीदासरामगाथा’ला पुरवणी जोडावी. हे काम होण्यास इ.स. २००९ साल उजाडले. दासरामगाथ्यात न आलेले असे

सुमारे १०० अभंग त्यांनी एकत्र केले. हेच अभंग येथे ‘श्रीदासरामगाथा - पुरवणी’ या स्वरूपात प्रस्तुत केले आहेत.

येथे एका गोष्टीचा मुद्दाम निर्देश करणे आवश्यक आहे :- श्रीदादांचे तीर्थरूप श्रीमामहाराज हे आळंदीला जाऊन ज्ञानेश्वरमहाराजांची आराधना करीत असताना त्यांना ज्ञानेश्वरमहाराजांचे साक्षात् दर्शन झाले. मामामहाराज हे डॉइंगचे शिक्षक असल्याने त्यांनी श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचे दिसलेले रूप रेखांकित करून ठेवले. हा प्रसंग श्रीदादांच्या मनावर फार परिणाम करणारा ठरला. इतका की या प्रसंगाला अनुसरून त्यांनी अनेक अभंग रचले. त्यांत काही ठिकाणी दिवरुक्ति आहे. पण तिकडे लक्ष न देता ते सर्वच अभंग येथे घेतलेले आहेत. तसेच “गुरुपाठ” हा जरी पूर्वी मुद्रित झाला असला तरी वही क्र. १४७मधील गुरुपाठ व मुद्रित गुरुपाठ यात पाठभेद आहेत आणि वहीत अभंग जास्त आहेत. म्हणून तो गुरुपाठ येथे घेतला आहे.

‘श्रीदासरामगाथा - पुरवणी’ या ग्रंथाचे प्रकाशन करण्याची जबाबदारी माझे चिरंजीव प्रा. नारायण केशव आपटे यांनी स्वखुशीने पत्करली. तिचे दृश्य फळ म्हणजे हा ग्रंथ. या ग्रंथाला दादांचे ज्येष्ठ व श्रेष्ठ चिरंजीव चंद्रशेखर अण्णा यांचा पुरस्कार लाभला. या दोघांचाही मी कृतज्ञ आहे. हा ग्रंथ मुद्रित करण्याचे काम ‘श्रीदासराम ऑफसेट’ यांनी केले. मी त्यांचा मनःपूर्वक आभारी आहे.

के. वा. आपटे

॥ श्रीराम ॥

श्रीदादांचे चरणी अभिवादन...!

ती. प. पू. श्रीदादांचा गाथा त्यांच्याच अंतरंगातील व त्यांच्याच कृपेतील प्रा. डॉ. के. वा. आपटे तथा आमचे ती. केशवकाका यांनी अत्यंत परिश्रम घेऊन तयार केला व तो सौ. श्यामला कृष्णाजी पटवर्धन, सांगली यांनी १९८८मध्ये प्रकाशित केला व साधकांचेवर फार मोठे उपकार केले.

श्रीदादांचे वाङ्मय अफाट आहे. व श्रीदादांचे शिवाय दुसरा विषय ती. केशवकाकांचे अंतःकरणात नाही. त्यांना दुसरा देव माहिती नाही. त्यामुळे त्यांच्याच वाङ्मयाचा अभ्यास याही वयात त्यांचेकडून सतत सुरू असतो. श्रीदादांच्या हस्तलिखित वद्दा आजही ते अत्यंत अभ्यासपूर्ण रीतीने पहात असतात. असे करीत असताना श्रीदासरामगाथ्यात न आलेले असे जवळजवळ १०० अंभंग त्यांना त्या वद्दांतून सापडले. या बाबतीत सांगायचे झाल्यास, ती. प. पू. श्रीदादांनी भगवान श्रीसद्गुरू श्रीतात्यासाहेबमहाराज कोटणीस यांचेवर जे पद लिहिले आहे, त्यामध्ये 'कितीही लुटला तरी न संपे माल हा तो बरा ॥' असे उद्धृत केले आहे, तशी ही वस्तुस्थिती आहे. आणि हे अंभंग/पदे प्रा. डॉ. के. वा. आपटे यांनी एकत्रित केली आहेत व प्रकाशित करीत आहेत. आपले दृष्टीने ही अत्यंत महत्त्वाची व उपकारक गोष्ट आहे. या संदर्भात ती. केशवकाका जे परिश्रम घेतात, त्यांच्या या श्रीदादांचेवरील निष्ठेला तोड नाही, एवढेच मला म्हणता येईल.

प्रा. डॉ. के. वा. आपटे यांना आमच्या ती. प. पू. श्रीदादांच्या या वाङ्मयीन कार्यासाठी व भक्तीकरता उदंड दीर्घायुरारोग्य प्राप्त व्हावे व आमचे ती. प. पू. श्रीदादा म्हणत असत, त्याप्रमाणे ते प. पू. श्रीगुरुदेव रानडे साहेब यांचेसारखे फार मोठे व्हावेत, अशी प्रार्थना श्रीसद्गुरू निंबरगीकरमहाराज यांचे चरणी करतो.

शेवटी भगवान श्रीसद्गुरू श्रीतात्यासाहेबमहाराज कोटणीस, माझे आजोबा ती. प. पू. श्रीमामाहाराज केळकर व माझे पितृदेव ती. प. पू. श्रीदादामहाराज केळकर यांचे चरणी शतशः अभिवादन करून येथेच थांबतो.

॥ राजाधिराज सद्गुरुनाथ महाराज की जय ॥

सांगली

८-८-२००९

श्रीदादांचा कृपाभिलाषी,

चंद्रशेखर

(चंद्रशेखर रामराय केळकर)

प्रकाशकाचे निवेदन

श्रीदासराममहाराज केळकर हे सांगलीत होऊन गेलेले एक श्रेष्ठ साक्षात्कारी संत होते. त्यांनी परमार्थावर विपुल लेखन केले होते. त्यातील काही श्रीमंत माईसाहेब दांडेकर, श्री. भाऊराव पडसलगीकर, श्री. चंद्रशेखर केळकर, श्री. अनिलप्रभू केळकर, श्री. न. ना. गोखले, श्री. सतीश खेडकर, श्री. किसनराव भिडे, श्री. व्ही. के. कुलकर्णी, श्री. श्री. वि. सहस्रबुद्धे, श्री. य. के. आपटे, सौ. श्यामलाताई पटवर्धन, श्री. कृष्णाजी शिंगाडे, श्री. कर्णेकर, सौ. माया के. आपटे इत्यादींनी प्रकाशित केले होते. या कार्याचा एक भाग या दृष्टीने प्रा. डॉ. के. वा. आपटे यांनी १३ लघुग्रंथ अंतर्भूत असणारा 'परमार्थसार व अन्य ग्रंथ' आणि ६ प्रकरणे असणारा 'चांगदेव पासष्टी व इतर ग्रंथ' असे दोन ग्रंथ संपादित केले होते.

सौ. शामला पटवर्धन यांनी श्रीदासराममहाराजांच्या अंभंगांचा 'श्रीदासरामगाथा' प्रकाशित केला होता. या गाथ्यात न आलेले असे सुमारे १०० अंभंग प्रा. डॉ. के. वा. आपटे यांना दासराममहाराजांच्या वद्दांत आढळून आले. त्यांचे संकलन त्यांनी केले. हे अंभंग 'श्रीदासरामगाथा - पुरवणी' या स्वरूपात प्रसिद्ध करण्याचे मी ठरविले. त्याचे दृश्य फल म्हणजे ही पुरवणी. प्रस्तुत पुरवणीला श्रीदासराममहाराजांचे ज्येष्ठ व श्रेष्ठ चिरंजीव मा. चंद्रशेखर अण्णा यांचा पुरस्कार लाभला आहे. मी त्यांचा कृतज्ञ आहे. छपाईचे सुबक काम श्री दासराम ऑफसेट यांनी केले आहे. त्यांचा मी आभारी आहे.

नारायण केशव आपटे

(वही क्रमांक ६८)

(१)

आम्ही संपू परी सेवा ही न संपे । ते काम आपापे चालतसे ॥१॥
तयालागी सत्य बोलती कीर्तन । तयाचे स्मरण स्मरण तेची ॥२॥
नट आत्मयाचा सदा नाच चाले । सप्तर्षी मंडळ बोलती^१ त्या ॥३॥
तया ध्वनीमाजी देहभाव नुरे । दासरामी उरे स्मरण ते ॥४॥

(२)

आम्ही मेलो परी देह दिला देवा । करावया सेवा स्वामीकाज ॥१॥
म्हणोनिया आम्हा आनंदी आनंद । गोविंदी गोविंद नामरंगी ॥२॥
प्राणवृत्ती लय ध्वनिरूप नाम । स्मरण ते काम दासरामी ॥३॥

(३)

जयाचियामुळे जन्म झाला येथे । तो असे परमार्थ आम्हा तो हा ॥१॥
तयावीण काय आम्हा चराचरी । पाहता व्यवहारी परमार्थ ॥२॥
जयांनी दाविले सद्गुरूचे पाय । तया होऊ काय ऊतराई ॥३॥
जयाचेनि योगे प्रपंच परमार्थ । तोचि परम अर्थ दासरामी^२ ॥४॥

(४)

सांगली कृष्णेचे तीर । शोभे गणपति मंदिर ॥१॥
तपोवन परिसर । धन्य हे धन्य क्षेत्र ॥२॥
हनमत् समाधि सुंदर । संत भेटती अपार ॥३॥
मागे तरी औदुंबर । विलसे दत्तप्रभू वर ॥४॥

१) पाठभेद :- सप्तर्षी मंडळ ध्वनिरूप ॥

२) पाठभेद :- दास म्हणे ।

ढोलीत फुलले तरुवर । पिंपळ करी सळसळ फार ॥५॥
गोविंदजी सदा नम्र । वृक्षातळी होती स्थिर ॥६॥
हा तो नाथांचा पार । म्हणती पांडुरंग थोर ॥७॥
येथे वसती ऋषीश्वर । ज्ञानिया देत असे वर ॥८॥
घालुनिया नमस्कार । दासराम करी गजर ॥९॥

(वही क्रमांक ९९)

(५)

सद्गुरुरायाने मंथिला सागर । नामामृत थोर काढियेले ॥१॥
अमृत प्राशने नर होय अमर । न कळे भक्तिसार उगाउगी ॥२॥
नामामृत पाही गुरुविना नाकळे । देव तो ना कळे गुरुविना ॥३॥
सद्गुरुराज हा पाजी नामामृत । देव भेटे सत्य साच खरा ॥४॥
दास म्हणे थोर सद्गुरुमहिमा । जिव्हाळ्याचा प्रेमा हृदयस्था ॥५॥

(६)

सद्गुरूंची थोर दया । जैसी पिलावरी माया ॥१॥
संत उदार उदार । भक्ता दे नामभांडार ॥२॥
अहो भाग्यवंत संत । काय वानू भगवंत ॥३॥
दास म्हणे मी तो हीन । धरितो संतांचे चरण ॥४॥

(वही क्रमांक १०३)

(७)

सुगंध तो पाहता ऐसा दरवळला असे । परी फूल ऐसे काही नाही ॥१॥
कोणते अत्तर सांगताचि येना । धूप उदी म्हणा तेही नव्हे ॥२॥
सहस्रमुखाचा वर्णिता भागला । डोल तया आला सुगंधाने ॥३॥
माझे श्रीशंकर झालेती तटस्थ । बैसलेची स्वस्थ भक्त सारे ॥४॥
गोविंदसुत रामा दावियेल्या खुणा । हालसिद्ध राणा वोळलासे ॥५॥

(८)

ऐसा पाहिला घुमट । सुगंधाचा घमघमाट ॥१॥
सिद्धनाथाची वसती । दर्शनेची चारी मुक्ती ॥२॥
गोविंदनाथांची विश्रांती । सर्व सिद्धी वोळंगती ॥३॥
शंकरांचे प्रेमबळे । सिद्ध लीले घडो आले ॥४॥
अप्पाचिये वाडी । आली प्रचीती रोकडी ॥५॥
भक्तिप्रेमाचा सोहळा । दासराम पायी धाला ॥६॥

(९)

भक्ति प्रेम वंश वेल । सदा फुलावा केवळ ॥१॥
सिद्धनाथासी शंकर । विनविती जोडुनी कर ॥२॥
नाही वेळ नाही वार । कौल द्यावा जी सत्वर ॥३॥
तोचि झाला चमत्कार । पहाता सारे चाकाटती ॥४॥
तया प्रेमा नाही मिति । दासराम पायी लीन^१ ॥५॥

(१०)

नाही गुरुवार नाही रविवार । असोनी बुधवार कौल दिला ॥१॥
सकाळची वेळ तेही गा नव्हती । तरी चमत्कृती दोन प्रहरी ॥२॥
शंकरांनी स्वये लावियला कौल । तया प्रेमा मोल नाही जगी ॥३॥
भक्ती वाढो ऐसा थोर आशीर्वाद । देती हालसिद्ध दासरामा ॥४॥

(११)

सुगंध पहाता दरवळला असे । परी फूल ऐसे नाही जगी ॥१॥
कोणते अत्तर सांगताची येना । धूप उदी म्हणा तेही नव्हे ॥२॥
सहस्रमुखाचा वर्णिता भागला । डोल तया आला स्वानंदेसी ॥३॥

१ पाठभेद :- दासरामा देवाचे वरदान ।

माझे श्रीशंकर झालेती तटस्थ । बैसलेची स्वस्थ भक्त सारे ॥४॥
गोविंदसुत रामा दावियेली खुणा । हालसिद्ध राणा वोळलासे ॥५॥

(१२)

सुगंध सागर माझा सिद्धेश्वर । नाम घेता फेर चुकताती ॥१॥
आप्पाचिये वाडी ऐसे घडो आले । अबोलची ठेले शब्दापैल ॥२॥
सिद्धेश्वर ऐसे म्हणताची वाचे । परिपूर्ण त्याचे समाधान ॥३॥
दासराम प्रेमे गाई सिद्धेश्वर । आनंद अपार भरला दिसे ॥४॥

(१३)

अप्पाचिये वाडी जे का भक्त येती । पावन ते होती दर्शनेची ॥१॥
खळखळ ओढा वाहे तेचि गंगा । मुक्त करी पै गा स्मरणमात्रे ॥२॥
भराभरा कैचा वाहतसे वारा । कोठे गेला सारा श्रम शीण ॥३॥
त्रिविध तापाचे होतसे शमन । केलिया धारण भंडाराते ॥४॥
हनुमंतकृपे कीर्तन गजरी । दासराम द्वारी नाचतसे ॥५॥

(१४)

टाळ मृदंगाचा ध्वनी^१ पंढरीसी । नाम अहर्निशी गोंदावले ॥१॥
एकतारी कैसी वाजे बाळेकुंद्री । साधनाची थोरी चिमडासी ॥२॥
निंबरगिये तरी नित्य नेम ध्यान । अखंड कीर्तन सांगलीसी ॥३॥
आप्पाचे वाडीसी देवाचिया गोष्टी । साधुजन भेटी सिद्धासवे ॥४॥
एकेक स्थळाचे ऐसे हे महात्म्य । वाटे अनुपम्य दासरामा ॥५॥

(१५)

हनुमंत भगवान आज्ञापिती आपण । ते हे हरिकीर्तन आमचे वंशी ॥१॥

१ पाठभेद :- घोष

गोविंदनाथ रूपे स्वये हालसिद्ध । देती आशीर्वाद गोविंद राया ॥२॥
ते हरिकीर्तन (आमचे) साधन । डोले नारायण गुरुलिंग ॥३॥
प्रेम प्रीती ऐसा पाणलोट चाले । दासराम लोळे पायावरी ॥४॥

(१६)

घोसरवाडी माझे जाहले कीर्तन । मागील ते लोण पुढे आले ॥१॥
द्विशत सांवत्सरिक सोहळा । जाहला आगळा काय सांगो ॥२॥
धन्य ते झालेची धन्य गोविंदनाथ । परंपरा पंथ चालविले ॥३॥
दत्तोपंत व्यंकटेश आठवण । ते तरी तल्लीन सिद्धरूपी ॥४॥
हरिकीर्तन हे आमची मिरासी । महाद्वारी कैसी सेवा झाली ॥५॥
शंकरेची केले थोर कवतूक । भक्तिप्रेम भीक घातलीसे ॥६॥
दासरामा ऐसे लाधले वतन । पूर्ण समाधान दिले देवे ॥७॥

(१७)

रेवणसिद्धा तू हालसिद्ध । हाची होय एक बोध ॥१॥
सावित्रीचे भक्तीसाठी । अवतरला इये सृष्टी ॥२॥
दूध मागावया आला । प्रेमे सेवोनी तोषला ॥३॥
वाहविली दूधगंगा । याची साक्ष हेची जगा ॥४॥
दासरामा हे नवल । वाटतसे ते अबोल ॥५॥

(१८)

काय तुज मागो देवा । घ्यावी अखंडित सेवा ॥१॥
आलो तरी प्रेमगाठी । नाही तरी येथे भेटी ॥२॥
लावियेला लळा । तोची आता प्रतिपाळा ॥३॥
काय द्यावे तुज । आम्ही तुझेचि सहज ॥४॥
(आम्ही जरी तुझे) । तरी येथे काय माझे ॥५॥
दासरामाचे अंतरी । पूर्वापार हेची तरी ॥६॥

(१९)

तुम्हा घरी सिद्धनाथा । ऐसे म्हणती गोविंदनाथ ॥१॥
गोविंदराया गोविंदनाथ । भक्तिप्रेमेसी भेटत ॥२॥
याची कळली महती । आठवण होय चित्ती ॥३॥
पावला प्रसाद । दासरामासी आनंद ॥४॥

(२०)

आम्ही जरी तुझे । तरी येथे काय माझे ॥१॥
ब्रीद हे सांभाळी । प्रचीतीने प्रतिपाळी ॥२॥
तुमचे परी सिद्धनाथा । दासराम ठेवी माथा ॥३॥

(२१)

शिरगुप्पीकरांना देवे पाठविले । समाधान केले ज्यांचे त्यानी ॥१॥
स्वये श्रीशंकर घेवोनिया आले । सवेची आणिले नारायणा ॥२॥
मधुकर दाजी आणि गजानन । सिद्ध कथे भान हारपले ॥३॥
सिद्धनाथे केली ऐसी पाठवण । झाली आठवण चिमडाची ॥४॥
प्रेमप्रतीतीने करावा संभाळ । मागे लडिवाळ दासराम ॥५॥

(२२)

व्यंकटेश आप्पांनी भंडारा तो दिला । जपोनी ठेविला आम्ही घरी ॥१॥
जपोनी ठेविला म्हणुनी सांगितले । तव ते म्हणाले अवचित ॥२॥
जपोनी ठेवेल म्हणोनिया दिला । प्रेमाचा मामला ऐसा असे ॥३॥
वेगळीच असे प्रेमाची ये जाती । आता ते प्रचीती दत्तात्रेयासी ॥४॥
दासराम तरी प्रेमगंगे न्हाला । म्हणोनी वेळोवेळा आठवण ॥५॥

(२३)

तुम्ही येता येथे नव नारायण । ठाकले आपण मजपुढे ॥१॥
 ऐसे म्हणोनिया बैसले उठोनी । अत्यवस्थ असुनी एकदम ॥२॥
 कुरुंदवाड ग्रामी आप्पाकडे गोष्टी । अण्णांचिया पोटी प्रेम भारी ॥३॥
 गजानना सवे भेटुनिया आलो । सारेची रंगलो भेटीमाजी ॥४॥
 दासरामालागी होय आठवण । काय काय म्हणून सांगू तरी ॥५॥

(२४)

ज्ञानिया रे बाप्पा ज्ञानिया रे । ज्ञानिया रे बाप्पा ज्ञानिया रे ॥१॥
 जया ठकविती ऐसे ठकही लागती पाया रे ॥१॥
 हीनदिनावरी तुझी बहुपरी सदैव छाया रे ॥२॥
 भक्तास्तव साकार होवुनी धरिसी काया रे ॥३॥
 पितृदेव मामा श्रीगोविंद त्यावरी माया रे ॥४॥
 दासराम हा हनुमंताचा आठवी पाया रे ॥५॥
 साधुसंत हे सेविती तुजला पडुनी ठाया रे ॥६॥

(वही क्रमांक १११)

(२५)

सत्यव्रत तीर्थ । सत्य हेचि ज्याचे व्रत ॥१॥
 व्रते झाले तीर्थरूप । महावैष्णव ब्रह्मरूप^१ ॥२॥
 त्यांचेच चरणी । दासराम लोटंगणी ॥३॥

(वही क्रमांक ११६)

(२६)

बरडे विठ्ठल मंदिरी झाला हरिकीर्तन गजर ।

१ पाठभेद :- विष्णुरूप

सप्त्याची समाप्ती काला रंगला अपार ॥१॥
 नामया कीर्तनी रंग भरे अनिवार ।
 विषय ओघे आला कीर्तनी तो साचार ॥१॥
 पखवाजी तो अभंग बोले..... कर ।
 म्हणे नाचला देवाजीचा गळला पीतांबर ॥२॥
 जानव्यापरी तोचि जाहला विठोबाचा हार ।
 गाभाच्यातची पहाता नवल करती नारीनर ॥३॥
 प्रभाकरमहाराजा अर्पियेला हार ।
 एका बाजुसी रुळे सारे म्हणती चमत्कार ॥४॥
 चैत्र वद्य द्वादशीसी आला सोमवार ।
 दासरामे सेवा केली प्रेमे सादर ॥५॥

(वही क्रमांक १२३)

(२७)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥१॥
 गोविंदासह सांगलीस जी । येऊनी घरी राहिली ॥१॥
 आळंदीसी दर्शन देऊनी । तनु पुलकित केली ॥२॥
 निज भक्ताते स्फूर्ती देऊनी । रेखांकित जाहली ॥३॥
 गोविंदनंदन वंदन करुनी । श्री समपद न्याहाळी ॥४॥

(२८)

(दत्तोपंत कुलकर्णी, गोमेवाडीकर यांनी गोंदवलेकर महाराजांच्या
 पादुका स्थापन केल्या. त्यानिमित्ताने त्यांचे घरी दासरामाचे
 कीर्तन झाले. त्यावेळी स्फुरलेला अभंग)

ब्रह्मचैतन्य मंदिर । घुमे नामाचा गजर ॥१॥

लाख लिंगार्चन । तेणे मना समाधान ॥२॥
दासराम करी नमन । आठवोनी गो-जीवन ॥३॥

(वही क्रमांक १२६)
(२९)

श्री रामेश्वरासी साष्टांग नमन । द्या आशीर्वचन भक्तालागी ॥१॥
करीन वर्णन गोविंद चरित्र । अत्यंत पवित्र साधकासी ॥२॥
ऐका हो सज्जन अठराशे दहात । फाल्गुन शुद्धात दशमीस ॥३॥
पर्वकाळ आला जन्मोत्सव आला । गोविंद या आला भूमीवरी ॥४॥
अंताजीपंतांना गगन ठेंगणे । राधा म्हणे लेणे जीवीचे हे ॥५॥
श्रीराम जयराम जय जय राम । गोविंद विश्राम दासालागी ॥६॥

(३०)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी । ज्ञाननाथ माऊली ॥१॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥१॥
सद्भक्ताचे घरी सांगली । समचरण शोभली ॥२॥
बाळाराम धुरंधर यासी । याची रूपे भेटली ॥३॥
एकरूपाने दर्शन दोघा । साक्ष केवी दाविली ॥४॥
सिद्धची कैसी होती । (यावरी) ज्ञानेश्वर माऊली ॥५॥
दासराम करी प्रणती प्रेमे । प्रकाश पद युगली^१ ॥६॥

(३१)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञाननाथ माऊली ॥१॥
रुद्राक्ष रुळे कंठी^२ यापरी । चिमडेशा दिसली ॥१॥

१ पाठभेद :- प्रकाशरूप माऊली ।

२ पाठभेद :- रुद्राक्षाच्या माळा कंठी

समाधीतुनी हरिपाठाची । वाणी श्रवण आली ॥२॥
लक्ष्मीअक्कांना हनुमत्प्रभूंना । प्रचीत हे घेतली ॥३॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥४॥
सद्भक्ताचे घरी सांगली । समचरण शोभली ॥५॥
रामबुवांनी चित्र पहाता । प्रचीत मनी उमटली ॥६॥
बालदासजी पाहुन म्हणती । ज्ञानेश्वर माऊली ॥७॥
सरस्वती बाबूनी पाहता । वृत्ति चाकाटली ॥८॥
बाळाराम धुरंधर यासी । याचि रूपे भेटली ॥९॥
एक प्रचीती सिद्धसाधका । साक्ष केवी दाविली ॥१०॥
यावरी सिद्धचि कैसी होती । ज्ञानेश्वर माऊली ॥११॥
दासराम करी प्रणती प्रेमे । प्रकाशरूप पाऊली ॥१२॥

(३२)

सिद्धगिरीचे राजे महाराजे चक्रवर्ती सिद्धगिरी ।
एकूण सत्तर वरुषे शोभवती सिद्धपीठ आजवरी ॥१॥
लिंगायत धर्माचे मुख्यचि हे स्थान या जगी निगुती ।
काडसिद्ध माईसी मर्दुनिया नित्य येथ करती वसती ॥२॥
निंबरगी महाराजा सत्यचि ज्यांचा अनुग्रहो झाला ।
सत्पथ लुप्त म्हणवुनी नामरूपाचा सुमार्ग दावीयला ॥३॥
मीरासाहेब येता व्याघ्रावरी बैसुनीच भेटायी ।
सर्पाचा चाबुक तो थक्क करी पाहताची सकळा या ॥४॥
काडसिद्ध ज्या दगडावरी सहजी बैसलेची तो चाले ।
मीननाथ पूर्वीचे पाहुनिया दर्शने मनी धाले ॥५॥
चाळीस पिढ्यावरही परंपरा चालिली असे साच ।
परम कृपा सिद्धाची हेलावे वृत्ति हे पहाताच ॥६॥

सिद्धांचिया कृपेने सिद्रामेश्वर प्रकाशिला तारा ।
 भागराव समर्थे ओळखुनी त्या पदी दिला थारा ॥७॥
 त्यांचे अनुग्रहाने सिद्धगिरीश्वर तसे पुढे आले ।
 राजयोग हा त्यांचा पाहुनिया वाटले नवल झाले ॥८॥
 निंबरगी नि चिमड हे इंचगिरी आणिक तसेचि निंबाळ ।
 सांगलीत सत्कीर्ति दुमदुमली सागरापरी निखिल ॥९॥
 सामावुनी सकळही झोड उठविली रूढीवरी ज्यांनी ।
 सिद्धगिरिसंदेशी संदेशाची देती जे आवर्जोनी ॥१०॥
 ऐसीया मूळ पीठा प्रेमेची दासराम वंदीतसे ।
 सिद्धगिरीश्वर पदी या अकराही बिल्वपत्र अर्पितसे ॥११॥
 कैवल्यधामी हनुमत् समाधीसी स्वगृहीच गोविंदा ।
 सिद्धगिरीश्वर भेटती चिमड तथा काय वानु स्वानंदा ॥१२॥
 अहं ब्रह्म हे विसरुनी उरला तो भ्रम जगासी दावियले ।
 गुरुबंधु बहु जमवुनी^१ शिवरात्रीचे महत्त्व वाढविले ॥१३॥

(३३)

ज्ञानाचे ईश्वर तेची ज्ञानेश्वर । ज्ञानियाचे द्वार चोजविते ॥१॥
 सोहं ऐसे ज्ञान होय जये द्वारी । तेथे क्षणभरी स्थिर जरी ॥२॥
 आत्मावलोकन स्पर्शन ईक्षण । सदा संभाषण संसरणी ॥३॥
 दासराम म्हणे ज्ञानदेव खूण । कंठी पंचप्राण दृढावती ॥४॥

(३४)

चौ वाचा गहन षट्चक्र भेदन । दशाष्टधा कारण ज्ञानराज ॥१॥
 सोहं सोहं ऐसा होतसे गजर । जे नादे अंबर घुमतसे ॥२॥

१ पाठभेद :- भाविक जन बहु जमवुनी

हृदयात होता वायूची घासणी । उँकार हा वन्ही कंठी दाटे ॥३॥
 दासराम ज्ञाननाथचि वैकुंठ । जो का घनदाट पैसावला ॥४॥

(३५)

जीवनीचे रज बाहेरी खेचती । अस्थिर प्रवृत्ती सुखी दुःखी ॥१॥
 तयाचेनी वृत्ती होत जे निवृत्ती । तेचि ते निगुती शुद्ध सत्त्व ॥२॥
 गुणीया अगुण शून्यत्वे सगुण । निर्गुणेसी मन विरुनी जाय ॥३॥
 अनंत प्रगटे जरी आदि अंती । ज्ञानरूप मूर्ती दासरामी ॥४॥

(३६)

स्वागत करू सुजनांचे मंगल दिनी वाचे ।
 अंतर हो आनंदे हेलावे साचे ॥ध्रु॥
 रसगंगाधर रसिक पूर्ण भाव भक्ती ।
 गुरुदेवापरी ऐसे पाहताची गमती ॥१॥
 ईश्वरनिष्ठांची येथली मांदियाळी ।
 साकारची ग्रंथरूपे वंदूया सुभाळी ॥२॥
 अष्टावीस दिनांक हा मणिकांचन योग ।
 षोडश बारा मिळुनी गुरुपुष्य सांग ॥३॥
 अधिकारी अध्यक्ष लाभले आम्हाला^१ ।
 साधु वकिल शुभ हस्ते अर्पू ग्रंथ प्रभूला ॥४॥
 आशीर्वाद संतांचे लाभती या समथी ।
 दासराम स्वागत करी समाधान होई ॥५॥
 गंगाधर भगवाना भेटले जिथून ।
 तेथवरी गोविंदी ग्रंथ झाला पूर्ण^१ ॥६॥

१ पाठभेद :- भूषवी पदाला ।

वही क्रमांक (१२९)

(३७)

माझ्या वडिलांचा ऐसा असे भाव । आळंदीचा राव घरी आला ॥१॥
चित्र काढोनिया श्रीआळंदी क्षेत्री । ठेवी ज्ञानेश्वरी आपुलिया ॥२॥
संतसज्जनांनी घेतली प्रचीती । पहाता पावती समाधान ॥३॥
नाथपंथी ऐसे आगळे दर्शन । देव्हारी म्हणून स्थापियेले ॥४॥
श्रीरामबुवांनी शांताराम यांनी । अप्पा पोवारांनी वर्णियेले ॥५॥
आळंदीस सहजी व्हावे हे दर्शन । म्हणोनी प्रयत्न वैकरांचा ॥६॥
वैकरानी मोठे करोनिया चित्र । माऊलीची थोर सेवा केली ॥७॥
परी माऊलीसी येथेची रहाणे । असेल हे कोणे मानावे जी ॥८॥
दासरामा घडे त्रिकाळ दर्शन । आम्ही भाग्यवान सुखरूप ॥९॥

(३८)

माझ्या वडिलांचा ऐसा दृढ भाव । आळंदीचा राव घरी आला ॥१॥
चित्र काढियेले श्रीआळंदी क्षेत्री । दर्शनाचे परी काय सांगो ॥२॥
घरी ते ठेविले ज्ञानेश्वरीवरी । नुरले अंतरी देहभान ॥३॥
संतसज्जनांनी घेतली प्रचीती । पहाता पावती समाधान ॥४॥
नाथपंथी ऐसे आगळे दर्शन । देव्हारी स्थापन केले असे ॥५॥
श्रीरामबुवांनी शांताराम यांनी । आप्पा पोवारांनी वर्णियेले ॥६॥
वैकरे सुंदर मोठे करुनी चित्र । माऊलीची पवित्र सेवा केली ॥७॥
शहात्तर वर्षे झाली या चित्रासी । पाहोनी चित्तासी हर्ष होय ॥८॥
भाग्य ते आमचे होतसे दर्शन । माऊली प्रसन्न भक्तालागी ॥९॥
नाथपंथी याचे थोरची महत्त्व । ऐसा नवलाव दासरामी ॥१०॥

(३९)

ज्ञानियांचा झाला जो का साक्षात्कार । आळंदीसी थोर गोविंदासी ॥१॥
खरे ते पहाता आपुले वैभव । झाला नवलाव नाथपंथी ॥२॥
ऐसी हे प्रतिमा मागितल्या विना । देऊ नये कोणा हुकुम हा ॥३॥
दर्शन इतुके नसावेची स्वस्त । परमार्थी दस्तऐवज हा ॥४॥
आप्पाचे वाडीसी देवाने कथिले । महत्त्व जाणिले दासरामे ॥५॥
(या अभंगाची तारीख :- २६-०५-१९८०)

(४०)

जे भासी भासले पहाता काकीमुख । ते असे श्रीमुख ज्ञानोबाचे ॥१॥
जये पायी ज्ञानराज पथ क्रमीती । तेची पुढे ठाती समचरण ॥२॥
जयाचा सरळू असे मेरुदंड । तया हाती दंड शोभताहे ॥३॥
समता कमंडलू अमृते भरिला । तोची हाती आला ज्ञानाईच्या ॥४॥
दासरामा ऐसे लाभले चरण । दर्शने पावन सुखरूप ॥५॥

(४१)

जे भासी भासले पहाता काकीमुख । ते असे श्रीमुख ज्ञानोबांचे ॥१॥
तेजाचे तेजसु रूपाचे रूपसु । तो आत्मा सौरसु गोविंदी गा ॥२॥
जये पायी ज्ञानराज पथ क्रमिती । तेची पुढे ठाती समचरण ॥३॥
जयाचा सरळू असे मेरुदंड । तया हाती दंड शोभताहे ॥४॥
समता कमंडलु अमृते भरिला । तोची हाती आला ज्ञानाईच्या ॥५॥
रूप रेखांकित ज्ञानेश्वरीवरी । ते आले जिव्हाग्री माझिया पै ॥६॥
दासरामा ऐसे लाधले श्रीचरण । दर्शने पावन सुखरूप ॥७॥

(४२)

बाबूरावालागी झालासे संचार । मजला सत्वर बोलाविले ॥१॥

हातीचा भंडारा काढोनी दिधला । शिक्कामोर्तब केला तयावरी ॥२॥
भक्ती वाढवावी ऐसा आशीर्वाद । देवोनी आनंद केला देवे ॥३॥
काडीकोळ राणा आमुचे वाड्यात । आलासे धावत काय सांगो ॥४॥
गोविंदपंतांचे पुण्यतिथि दिवशी । दिली खूण ऐसी दासरामा ॥५॥

(४३)

डोंगरे महाराज आले । डोंगरासरिसे बहु पुण्य झाले ॥ ध्रु ॥
सांगली ग्राम हे पवित्र मुळचे । अधिकची पावन झाले ॥१॥
भागवताचे श्रवणे पठणे । सुफलित जीवन ठरले ॥२॥
हरeram श्री बोडस गुरुजी^१ । उद्घाटनासी पातले ॥३॥
भक्तिसोहळा अपूर्व होई । महद्भाग्य उदले ॥४॥
अमृतलाल प्रमुख यजमान । पद हे ज्यांनी भूषविले ॥५॥
साधुसंतही भक्तही जमले । दासरामे वंदिले ॥६॥

(४४)

डोंगरे महाराज आले । डोंगरासरिसे बहु पुण्य गमले ॥ ध्रु ॥
कृष्णस्वरूप हे भागवतोत्तम । पाहुनिया मन धाले ॥१॥
मुखोद्गत ज्या ग्रंथ भागवत । कृष्णचरित्र रमले ॥२॥
सांगली ग्राम हे पवित्र मुळचे । अधिकची पावन झाले ॥३॥
भागवताचे श्रवणे पठणे । सुफलित जीवन ठरले ॥४॥
मुक्तीवरील श्रीगुरुभक्ती । सार तुकोबा वदले ॥५॥
भक्तिसोहळा अपूर्व होई । महद्भाग्य उदले ॥६॥
हरeram श्री बोडस गुरुजी । प्रारंभ करिती सुवेळे ॥७॥
अमृतलाल प्रमुख यजमान । पद हे ज्यांनी भूषविले ॥८॥

१ पाठभेद :- हरeram उद्घाटन करती

साधुसंत हरिभक्तही जमले । दासरामे वंदिले ॥९॥

(४५)

शांतिब्रह्म हे कन्नूर गावी वावरले बा जिथे ।
स्वये शांती ही प्राप्त होतसे जाऊनि पाहे तिथे ॥१॥
सिद्रामेश्वर पूर्ण कृपेने आला विघ्नहर्ता ।
जीवभाव सांडुनी पाहता कळे देव कर्ता ॥२॥
भाद्रपदाची शुद्ध चतुर्थी गणपतीच दिसला ।
साधकांचा मेळा जमवुनी सोहळा वाढविला ॥३॥
भक्तिसोहळा स्वर्गी आगळा पहाती साधु डोळा ।
दासराम हा विनम्र भावे गाई संताला ॥४॥

(४६)

पांडुरंग शिष्यवर कुलकर्णी धन्य धन्य गोविंद ।
संप्रदाय भजनाचा (अवधूताचा) थोर चालवी सुखद ॥१॥
पांडुरंग गोविंदे झेंडा हा भक्तीचाची फडकविला ।
सुगंध हा कीर्तीचा सभोवती सत्य साच दरवळला ॥२॥
पांडुरंग हा विठ्ठल सांगलीस पंढरीहुनी आला ।
त्याचे सेवेलागी कुलकर्णी धावुनी स्वये आला ॥३॥
यातील वर्म घ्यावे ओळखुनी पाहुनी विवेकाने ।
तात्या काका मामा यांची संगत तशी विचाराने ॥४॥
एकनाथ पैठणचा सांगलीसी पाहुनी प्रभु रमला ।
भस्म मस्तकी ज्याच्या पंतांचा मार्ग हा पुरे केला ॥५॥
ऐशी गोविंदाची साठी त्यासाठी ही ऐशी मने सुमने ।
पंत प्रभूसी अर्पित पर्वकाळी मनोमनी सुमने ॥६॥
(या पदाखाली दादांची सही आहे)

(४७)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
 गोविंदाचे हाकेसरशी । प्रेमाने धावली ॥१॥
 आळंदीसी दर्शन देऊनी । पूर्णकृपे बोलली ॥२॥
 स्फूर्ती देऊनी निज भक्तासी । रेखांकित जाहली ॥३॥
 प्रतिमारूपे सांगलीस जी । (गोविंदा) घरी (राहिली) ॥४॥
 सत्तरावरी सहा वरुषे । येथ उभी राहिली ॥५॥
 (भक्त) जनांना प्रचीत देऊनी । करी कृपा साऊली ॥६॥
 दासराम हा मस्तक ठेवी । श्री माऊली पाऊली ॥७॥

(४८)

पावन दिन आजि सुदिन उगवला मना रे ॥ ध्रु ॥
 नरसिंह सरस्वती मठी सोहळा भला रे ।
 श्री ज्ञानेश्वर विष्णु येथ पातले रे ॥१॥
 श्रीमंत नी ऋषितुल्य माधव श्रेष्ठी रे ।
 गोविंदकृती ऐसी स्थापिली भक्ती रे ॥२॥
 गुरुनाथे कैसे हे घडविलेची सारे ।
 हनूमंत दासराम वंदी सत्य (आदरे) ॥३॥

(४९)

प्रथम कृती गोविंदची रेखांकित करी रे ।
 शांताराम स्तवी सजवी मधुकर जीव बा रे ॥१॥
 श्रीमंत नी ऋषितुल्य माधव श्रेष्ठी रे ।
 स्थापियली कृती ऐसी क्षेत्र आळंदी रे ॥२॥
 गुरुनाथे कैसे हे घडविलेची सारे रे ।
 हनूमंत दासराम वंदी सत्य पद रे ॥३॥

(५०)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
 गोविंदासह सांगलीस जी । येऊन घरी राहिली ॥१॥
 आळंदीसी दर्शन देऊनी । तनु पुलकित केली^१ ॥२॥
 निजभक्ताते स्फूर्ती देऊनी । रेखांकित जाहली ॥३॥
 गोविंदनंदन वंदन करुनी । श्रीमूर्ती न्याहाळी^२ ॥४॥

(५१)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
 गोविंदासह सांगलीस जी । येऊनी घरी राहिली ॥१॥
 आळंदीसी दर्शन देऊनी । करी कृपा साऊली ॥२॥
 निजभक्ताते अंतरी स्फुरवुनी । रेखांकित जाहली ॥३॥
 गोविंदनंदन वंदन करितो । श्रीसमपद युगली ॥४॥

(५२)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
 आळंदी क्षेत्री श्रीगोविंदापुढती । उभी राहिली ॥१॥
 निजभक्ताते स्फूर्ती देऊनी । रेखांकित जाहली ॥२॥
 सद्भक्ताघरी सांगलीमाजी । समचरण शोभली ॥३॥
 संतसज्जनी प्रचीत पहाता । करी कृपा साऊली ॥४॥
 गोविंदनंदन राम वंदितो । प्रेम पदयुगली ॥५॥

(५३)

आमुचे शंकर साक्षात शंकर । थोर खजीनदार भंडान्याचे ॥१॥

१ पाठभेद :- करी कृपा साऊली ।

२ पाठभेद :- श्रीसमपद न्याहाळी ।

जन्मवरी ज्यांनी उधळीला भंडारा । दिलासा आसरा सकळासी ॥२॥
कुंडलिनी दावी ऐसी ते कुंडली । कळली कुंडली सकळांची ॥३॥
आप्पाचे वाडीसी झाले अजरामर । कीर्तिमान थोर नाथपदी ॥४॥
मने उधळीला तयासी भंडारा । अर्पी सुमनहारा दासराम ॥५॥

(५४)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ध्रु॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥१॥
सद्भक्ताघरी सांगलीस जी । समचरण शोभली ॥२॥
आदेशापरी हनुमंत प्रभु । गुरुमूर्ती भेटली ॥३॥
संतसज्जना प्रचीत पहाता । कृपाकरे वोळली^१ ॥४॥
श्रीरामबुवा वालदासा या । हेची प्रचीत आली ॥५॥
दासराम हा वंदन करितो । प्रेमे निज भाळी ॥६॥

(५५)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
काषायांबर पदी पादुका । मंदीलही भाळी ॥१॥
हस्तकी दंड कमंडलु शोभे । कुंडल कर्णी भली ॥२॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥३॥
सद्भक्ताघरी सांगलीस जी । समचरण ठाकली ॥४॥
बाळाराम धुरंधर साधुसी । याचि रूपे भेटली ॥५॥
संतजनांना हीच प्रचीती । याचि ठाया दिली ॥६॥
दासराम हा वंदन करितो । प्रेम पदयुगली ॥७॥

१ पाठभेद :- बाळाराम धुरंधर साधुसी । याचि रूपे भेटली ॥

(५६)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञाननाथ माऊली ॥ ध्रु ॥
काषायांबर पदी पादुका । मंदील श्रीभाळी ॥१॥
हस्तकी दंड कमंडलु शोभे । कुंडल कर्णी भली ॥२॥
रुद्राक्षाची गळ्यात माळा । प्रकाशरूप आगळी ॥३॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥४॥
सद्भक्ताघरी सांगलीस जी । समचरण शोभली ॥५॥
आदेशापरी हनुमत् प्रभू । गुरुमूर्ती शोभली ॥६॥
बाळाराम धुरंधर साधुसी । याचि रूपे भेटली ॥७॥
श्रीराम बुवा वालदासा । हेचि प्रचीत दिली ॥८॥
दासराम हा वंदी प्रेमे । प्रकाशपद युगली ॥९॥

(५७)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
रुद्राक्ष रुळे कंठी अशापरी । चिमडेशा दीसली ॥१॥
समाधीतुनी हरिपाठाची । वाणी श्रवणी आली ॥२॥
श्रीलक्ष्मी आका हनुमत्प्रभुंनी । अनुभूती घेतली ॥३॥
गोविंदास्तव आळंदी प्रगटुनी । रेखांकित जाहली ॥४॥
सद्भक्ताच्या घरी सांगलीस जी । समचरण शोभली ॥५॥
बाळाराम धुरंधर यासी । याची रूपे भेटली ॥६॥
एक प्रचीती सिद्धसाधका । साक्ष तिने दाविली ॥७॥
यावरी सिद्धची होते कैसी । ज्ञानेश्वर माऊली ॥८॥
दासराम करी प्रणती प्रेमे । प्रकाशपद युगली ॥९॥

(५८)

इंद्रायणी तीरी पिंपळाचा पार । स्वये ज्ञानेश्वर येऊनी ठेले ॥१॥
समाधीपासोनी चालतची आले । दर्शन दिधले गोविंदाते ॥२॥
पिंपळ तो साक्ष देईल दर्शनाची । साऊली श्रंताची थोर महिमा ॥३॥
महाराज स्वये झाले रेखांकित । सांगली ठाकत समचरण ॥४॥
दासराम प्रेमे ठेवितो मस्तक । आळंदीनायक कृपा करी ॥५॥

(५९)

नाव मारुतीचे घ्यावे । पुढे पाऊल टाकावे ॥१॥
जिकडे जिकडे जाती भक्त । पाठी धावे हनुमंत ॥२॥
राम उपासना करी । मारुति नांदे त्याचे घरी ॥३॥
दास म्हणे ऐसे करी । सदा मारुति हृदयी धरी ॥४॥

(६०)

ज्ञानेश्वर माऊली ग माय माझी ज्ञानराज माऊली ॥ ध्रु ॥
गोविंद पितया दर्शन देऊनी । रेखांकित जाहली ॥१॥
शक अठराशे सव्वीस माजी । मात आळंदी भली ॥२॥
श्रीगोविंदे सकृती (स्वकृती) ऐसी । बहु गुप्तचि राखिली ॥३॥
श्रीराम बुवा गौरवताती । मासिकातून भली ॥४॥
जिवाजीपंते जीव ओतुनी । पुनरपि ही सजविली ॥५॥
मामा केळकर विशेष अंकी । रायकरे घेतली ॥६॥
शांतारामे ग्रंथी दाविली । कैसी होती माऊली ॥७॥
सरस्वती आणि वालदासजी । संतजनी दाविली (देखिली?) ॥८॥
मधुकर वैकर नगरकरांनी । ही छाया घेतली ॥९॥
भाविक भक्ति पत्रोपत्री । परोपरी प्रार्थिली ॥१०॥

ज्ञानदासजी गोळे म्हणती । दुर्मिळ परी लाभली ॥११॥
कल्याण शेटी चित्रकार परी । बुद्धि चकित जाहली ॥१२॥
विश्वस्तांनी आळंदीसही । कार्यालयी ठेविली ॥१३॥
कृष्णाजीनी शामाकरवी । धातुमूर्त केली ॥१४॥
आण्णाप्पांनी रंगीत ऐसी । प्रतिकृति करविली ॥१५॥
चित्रांचे संशोधन करुनी । केशवेची वर्णिली ॥१६॥
आताची कोठे कळली कोणा । कुठे कुठे स्थापिली ॥१७॥
आप्पाजीनी आपुल्या हस्ते । कैसी रेखाटली ॥१८॥
या रघेची महती ऐसी । दृष्टीने देखिली ॥१९॥
निंबरगी आणि जुनोनी मठी । सातारी राहिली ॥२०॥
भोसले भले पाडव्यासी या । प्रतिमा भूषविली ॥२१॥
दुर्मती जाणे संवत्सर हे । सन्मति स्मृती राहिली ॥२२॥
सूरदास बहु भक्त गर्जती । ज्ञानेश्वर माऊली ॥२३॥
रेखांकित ही प्रतिमा यापरी । दासरामी झळमळी (झळझळी?) ॥२४॥

(६१)

नाव मारुतीचे घ्यावे । पुढे पाऊल टाकावे ॥१॥
अवघा मुहूर्त शकुन । हृदयी मारुतीचे ध्यान ॥२॥
जिकडे जिकडे जाती भक्त । मागे धावे हनुमंत ॥३॥
राम उपासना करी । मारुति नांदे त्याचे घरी ॥४॥
दास म्हणे ऐसे करा । मारुतिचरण हृदयी धरा ॥५॥

(६२)

तो हा पिंपळाचा पार । जेथे उभे ज्ञानेश्वर ॥१॥
इंद्रायणी काठी । आळंदीसी जगजेठी ॥२॥

श्रान्त जीवासी विसावा । साक्ष देतसे मानवा ॥३॥
झाले गोविंदा दर्शन । दासराम धरी चरण ॥४॥

(६३)

गुरुदेव साकार जहाले । साक्षात्कारी जीवन फुलले ॥ ध्रु ॥
साक्षात्कारी साधन ते हे । बाळासाहेब दाविती इथे ।
साधनकष्ट करुनी स्वये । दर्शन हे घडविले ॥१॥
आंग्ल भाषेत चरित लिहोनी । संशोधिले त्यांचे वचनी ।
भाऊरावांचे वच ये स्मरणी । नागाप्पांना जे कथिले ॥२॥
परप्रांतीही गाजे कीर्ती । पाहोनी आनंद होतो चित्ती ।
शब्दोशब्दी होये संगती । दासरामे वंदिले ॥३॥

(वही क्रमांक १३४)

(६४)

आमुचे शंकर साक्षात शंकर । थोर खजिनदार भंडाराचे ॥१॥
जन्मवरी ज्यांनी उधळिला भंडारा । दिलासा आसरा सकळासी ॥२॥
कुंडलिनी दावी ऐसी ते कुंडली । कुंडली कळली सर्वाचिये ॥३॥
आप्पाचे वाडीसी झाले अजरामर । कीर्तिमान थोर नाथ परी ॥४॥
मने उधळिला तयासी भंडारा । अर्पी सुमनहारा दासराम ॥५॥

(६५)

नीलकंठ महाराज आले । नाही आम्हासी सोडुनी गेले ॥ ध्रु ॥
प्रगट हो जे ते गुप्त राहिले । अंतर्यामी रमले ॥१॥
सांगलवाडीसी बळवंताघरी । प्रत्यक्षची देखिले ॥२॥
नीलकंठ गुरु गोविंद भारती । रामा दत्तची गमले ॥३॥

(वही क्रमांक १३८)

(६६)

हरिकाका हरिरूप आले । मन माझे आनंदित झाले ॥ ध्रु ॥
बहु दिसांची आस ही मोठी । म्हणुनी पद हे दिसले ॥१॥
निंबरगीमहाराजे प्रभूनी । एकपणे दावियले ॥२॥
स्वामीभक्त श्रीबापूसाहेब । प्रेमे मजसी आणिले ॥२॥
धामणीकर जोश्यांच्या योगे । सारे जुळुनी आले ॥४॥
संत पाऊले देखुनी आजी । दासरामे वंदिले ॥५॥

(६७)

आज तरी असे बुद्धाची जयंती । मना मिळे शांती निजरूपी ॥१॥
ऐसे हे पहाता कळले दासरामा । देवा तुझा प्रेमा नित्य नवा ॥२॥
प्रेमची सप्रेम होऊनी ठाकले । प्रेमची संचरले प्रेमामाजी ॥३॥
प्रेमस्वरूपाचा घडला साक्षात्कार । प्रेमेची निर्भर दासराम ॥४॥

(६८)

रानडे म्हणजे नेम नेमची रानडे भले ।
सांगती स्वरूपानंद यात सर्वची ते आले ॥१॥
शताब्दी गुरुदेवांची शताब्द करिती पहा ।
योगची आगळा ऐसा योगायोग गमे महा ॥२॥
अमलानंदजी तैसे माधवानंदजी आले ।
पांडुरंगमहाराजे वरप्रदची जाहले ॥३॥
मुख्य वक्ते तुळपुळे समारंभास लाभले ।
गुरुदेवापदी^१ लीन होवोनी^२ केवी राहिले^३ ॥४॥
तात्या केळकरांनीही पुनीत सांगली भली ।
केली असे पहा कैसी नवाई वाटते मुळी ॥५॥

मामांचा गुरुदेवांचा सहयोगचि आगळा ।
नेमीला गुरुलिंगांनी अपूर्व वाटतो मला ॥६॥
दासराम समर्पीतो प्रेमपुष्प मनी जसे ।
हनुमंत गुरुनाथे ऐक्यचि दाविले कसे ॥७॥

(वही क्रमांक १४७)
- गुरुपाठाचे अभंग^३ -

(१)

गुरु जगी थोर बोलतसे श्रुती । गुरु कोण चित्ती उमगेना ॥१॥
गुरु जगी एक बोले गुरुगीता । परी तया अर्था जाणती ना ॥२॥
सद्रूपी ओळख करीतो सद्गुरु । येर ते गुरु गुरु करीताती ॥३॥
ऐसा गुरुपाठ विचारेचि घ्यावा । विचारे शोधवा गुरुबोध ॥४॥
गुप्तरूप जेणे प्रगटची दिसे । ऐसा गुरु^४ वसे दासरामी ॥५॥

(२)

गुरुत्व तो गुरु गुरुत्व तो गुरु । परी हा निर्धारु कैसा व्हावा ॥१॥
गुरुत्व पहाता कळते लघुत्व । लघुत्वे गुरुत्व प्रत्यया ये ॥२॥
गुरुत्वे लघुत्व लघुत्वे गुरुत्व । जेणे परतत्त्व स्पर्श^१ होय ॥३॥

१ पाठभेद :- गुरुदेवापदी लीन होवोनि नामी रंगले ।

गुरुदेवापदी लीन मीन होवोनी रंगले ।

२ पाठभेद :- राहोनी

३ गुरुपाठाचे काही अभंग स्वतंत्रपणे छापले गेले आहेत.

४ मुद्रित गुरुपाठात चरण मागेपुढे आहेत.

गुरुत्वे जाणीव गुरुत्वे शाणीव । गुरुत्वे बरव जाणीव नुरे^२ ॥४॥
म्हणोनिया गुरु गुरूचे समान । सर्वासी समान समत्वेची ॥५॥
दासरामी ऐसा गुरु आकळिला । गुरुरूप झाला ब्रह्मगोल ॥६॥

(३)

गुरुत्वाकर्षण विश्वा आकर्षण । शोधिता गहन संतजन ॥१॥
आकर्षे प्रकर्ष प्रकर्षे आकर्ष । याचेनी सौरस विश्व दिसे ॥२॥
ऐसे आकर्षण दावी संकर्षण । याचेनी भ्रमण विश्वासी या ॥३॥
अणुरेणू यांची खेच आकर्षण । चलन वलन याचि गुणे ॥४॥
श्वासोच्छ्वासी हेचि दिसो येई सत्य । आणिक ते मिथ्य दासरामी ॥५॥

(४)

गुरुत्वमध्य तो जीवनाचा मध्य । ताले तोले साध्य^३ साधन ते ॥१॥
तेचि एक असे जीवनी माध्यम । येर ते मध्यम दुय्यमची ॥२॥
येर पहाता गौण^४ हे एक प्रधान । जेणे संप्रदान जीवनाचे ॥३॥
जीवना जीवन होतसे प्रदान । तेचि ते जीवन दासरामी ॥४॥

(५)

गुरुत्वमध्य तो दावी विश्वमध्य । तयाचा जो मध्य मध्यबिंदु ॥१॥
विश्वाचा पहाता जो का मध्यबिंदु । तेथेची हा सिंधू अथांगची ॥२॥
बिंदूने परिघ परिघाने बिंदु । परिघात बिंदू सहजेची ॥३॥

१ मुद्रित गुरुपाठात 'शाणीव' शब्दाऐवजी 'राणीव' आणि 'स्पर्श' ऐवजी 'स्पर्शू' असे आहे.

२ पाठभेद :- जाणीव शाणीव नुरवी गुरु ।

३ गुरुपाठात :- साध्य साधतसे

४ मुद्रित गुरुपाठात :- दुजे पहाता गौण ।

बिंदुबिंदूने जो अफाट सागर । बिंदूविणे तर तेथे काय ॥४॥
गुरुत्वमध्य तो जीवनाचे साध्य । साधिलिया असाध्य नोहे काही ॥५॥
सर्व विश्वामाजी असे जे सामान्य । तेचि असे मान्य^१ दासरामी ॥६॥

(६)

व्यासाने परीघ परीघाने व्यास । तयाचा हव्यास जीवालागी ॥१॥
व्यास कळलिया खरा कळे व्यास । महर्षी ते व्यास सर्वा गुरु ॥२॥
तरी तेथे त्रिज्या साधिली पाहिजे । मग हे सहजे उकलो लागे ॥३॥
त्रिज्या साधिताची कळती तीन रेषा । तेचि खरी रेषा आयुष्याची ॥४॥
मग ते जीवन येई पूर्णतेला । दासराम झाला शरणागत ॥५॥

(७)

गुरु दावी गोल गोल दावी गुरु । तोची कल्पतरु पूर्णकाम ॥१॥
वर्तुळात त्रिज्या त्रिज्येने वर्तुळ । जेणे ब्रह्मगोल साधतसे ॥२॥
परी ऐसी त्रिज्या कैसी विस्तारली । बिंदूनेची झाली सत्य पहा ॥३॥
ऐसी हे भूमिति जाणोनिया घ्यावी । तरीच पावावी मुक्तदशा ॥४॥
भू आणि मनाची जेथे होय मिति । तयाचिये मिति कोण करी ॥५॥
ब्रह्म पूर्ण जेणे आनंद भूमन । तोचि ते उन्मन दासरामी ॥६॥

(८)

(व्यास तो परिघ परिघ तो व्यास । तयाचा हव्यास जीवालागी ॥)
पौर्णिमा ते व्यास व्यास ते पौर्णिमा । म्हणोनी पौर्णिमा व्यासाचिये ॥१॥
ज्यास कळला व्यास व्यास कळे त्यास । तया जीवनास पूर्णता ये ॥२॥
व्यास तेथे ज्ञान ज्ञान तेथे व्यास । न जाणे तयास अज्ञानची ॥३॥

१ मुद्रित गुरुपाठात :- तेचि असामान्य

व्यासाची पौर्णिमा उमगोनी घ्यावी । तरीच पदवी परमार्थी ॥४॥
ऐसी हे पदवी जेणे संपादिली । दासराम धूळी तयांचिये ॥५॥

(९)

ज्यास कळे व्यास विरे पंच व्यास^१ । दास म्हणती त्यास संतजन ॥१॥
ऐशीया दासांचा दास करी देवा । आशीर्वाद द्यावा हाचि मज ॥२॥
दास होता होय गुरुचे पूजन । दासरामा खूण गवसली ॥३॥

(१०)

सद्गुरुसमान नाही कोणी जगी । व्यासरूप अंगी सदा असे ॥१॥
तोचि एक व्यास जया नाही नाश । दिक्काल आकाश जयाचेनी ॥२॥
जयाचेनी देव दानव मानव । ऐसा तो सदैव ओळखावा ॥३॥
ज्यास कळे व्यास सर्व मिळे त्यास । सर्व तोची व्यास व्यास^२ सर्व ॥४॥
ऐशा व्यासालागी सदाचि नमन । तेणे समाधान दासरामा ॥५॥

(११)

गुरु ध्येय ध्यान गुरु संध्या स्नान । त्याचे अनुसंधान तेची भक्ती ॥१॥
तेथे अविनाश जोडिले जयाने । तया काय उणे जगामाजी ॥२॥
गुरु थोर सान सुखाचे निधान । संत करिती गान सद्गुरुचे ॥३॥
गुरु कृपा करी तया कोण मारी । गुरु जै संहारी कोण राखे ॥४॥
गुरु हाचि देव संत महानुभाव । तया पायी भाव दासरामी ॥५॥

(१२)

गुरुलागी जेणे लावियेला गुणा । तया काय खुणा प्राप्त होती ॥१॥

१ मुद्रित गुरुपाठात :- पंचत्वास

२ मुद्रित गुरुपाठात :- व्यास

सदा अंगी क्रिया दावीतसे गुरु । तोचि परात्परू महाराजा ॥२॥
तेचि क्रिया ज्याची आपुली जहाली । ज्योती झळकली परब्रह्मी ॥३॥
मंडलाकार हे जेणे चराचर । अखंड परपार तोची गुरु ॥४॥
दासरामालागी हा गुरु पावला । तयाच्या हाकेला सदा धावे ॥५॥

(१३)

गुरु एक ग्रह ऐसा ज्याचा ग्रह । तया अनुग्रह काय करी ॥१॥
गुरु निःसंदेह तेथे हा संदेह । मग पापग्रह उफाळती ॥२॥
गुरु हा पाहता न करी^१ आग्रह । करीतो विग्रह समासाचा ॥३॥
ज्याची कुंडलिनी जागृतीसी आली । तयाची फिरली कुंडली हे ॥४॥
कुंडलिनी जरी घेईल विश्रांती । स्थापकता स्थिती राहीचना ॥५॥
कुंडलिनी जेथे राहिली जागृत । तेथे जो जागृत जागृती ते ॥६॥
गुरु हा तो करी सहजे निग्रह । तेथे निःसंदेह जीव होय ॥७॥
संदेह तो गेला संदेह वारिला । अर्घ्य समयाला गुरुपदी ॥८॥
निर्विकल्प होये ऐसी फलश्रुती । ऐसी बोले श्रुती गुरुगीता ॥९॥
देव तरी भेटे जनी आणि वनी । ऐसी बोले वाणी तुक्याची ॥१०॥
परी ते घडावे सद्गुरुभजन । तुकोबा हे खूण बोधिताती ॥११॥
पवनात्मज तो सोहंरूप गुरु । माथा कृपाकरू ठेवियेला ॥१२॥
चित्ताचिये समता समत्वे प्रसाद । अंतरी आनंद केला जेणे ॥१३॥
गुरुपाठ करी गुरुपाठ करी । गुरुलिंग वरी कृपाछत्र ॥१४॥
गुरुपदी ऐसी प्रेम सुमनांजली । प्रेमे समर्पिली दासरामे ॥१५॥

(१४)

संच साधोनिया मंचकी संचले । आणि बरसले आशीर्वाद ॥१॥

१ मुद्रित गुरुपाठात :- धरी

सदा जे संचले तेचि ते संचले । यावीण संचले काय सांगा ॥२॥
संचले ते चळे चळे ते संचले । चले ते चळवळे उपाधी या ॥३॥
भक्ती तरी कलेकलेने वाढावी । पौर्णिमा तेव्हा ही भक्तीची^२ ॥४॥
शिवाचे मस्तकी सोळावी ते कला । तयासी चित्कळा बोलताती ॥५॥
पौर्णिमेचा चंद्र तया^३ पूर्ण झाला । तुक्याचे बोला विचारावे ॥६॥
ऐसी तरी^३ व्हावी सदाचि पौर्णिमा । तयासी उपमा नाही जगी ॥७॥
आनंदी आनंद गोविंदी गोविंद । संवाद करुणा^४ विनोद पूर्णतेचा ॥८॥
दासराम म्हणे ऐसी जे पौर्णिमा । ते गुरुपौर्णिमा मनी घ्यावी ॥९॥

(१५)

श्रीगुरूची वसती असे जया धामा । ते ठायी पौर्णिमा नित्य नवी ॥१॥
सदाचि संपूर्ण नोहेचि अपूर्ण । त्याचे महिमान कोण वानी ॥२॥
समत्वेचि पूर्ण म्हणोनी संपूर्ण । अधिक ना न्यून नाही तेथे ॥३॥
दासरामा वाटे नवल तयाचे । काय बोलू वाचे मौन पडे ॥४॥

(१६)

हृदयी वसती श्रीगुरु पाऊले । लक्ष हे वेधले ज्ञानेशांनी ॥१॥
अखंड चांदणे चैतन्याचे जेथ । अर्ध चंद्र तेथ पूर्ण होय ॥२॥
चंद्र सूर्य अग्नी कैचे लुप्त होती । समाधान चित्ती संतांचिये ॥३॥
नामपाठ करी नामपाठ करी । तरी चुके फेरी चौऱ्यांशीची ॥४॥

१ मुद्रित गुरुपाठात :- पौर्णिमा ते व्हावी भक्तीचिया ।

२ मुद्रित गुरुपाठात :- पाठभेद :- तुका

३ या चौदाव्या अभंगात “वसुदेवी पहाता जो का वासुदेव । स्वरूपी सद्भाव ठसावला ॥२॥” असा दुसरा चरण आहे. तसेच :- “चैतन्य ते ब्रह्म ब्रह्म ते चैतन्य । तेथेची अनन्य जीवन हे ॥” असा दहावा चरण मुद्रित गुरुपाठात आहे. या चौदाव्या अभंगानंतर मुद्रित गुरुपाठ पूर्ण होतो.

४ ‘करुणा’ हा शब्द गुरुपाठात नाही.

श्रीगुरुचरणी ठेवियला माथा । दासरामी कथा विश्रांती हे ॥५॥
(वही क्रमांक १४७ मधील गुरुपाठ संपूर्ण)

- इतरत्र उपलब्ध झालेले अभंग -

(१)

आजि सोनियाचा दिवस । घरी आले गुरुपुष्य ॥१॥
ठेवुनी सौभाग्य सुभटा । भार्या गेली आत्मपीठा ॥२॥
चरणठसे घेऊ म्हणती । पाच तास बरी होती ॥३॥
पाय कागदी धरूनी । नवल केले श्रीपतींनी ॥४॥
सकळा आश्चर्य वाटले । पाहुनी सौभाग्य पाऊले ॥५॥
गुरुलिंगजंगम नाथा । दासराम वंदी माथा ॥६॥

(२)

पांडुरंग पांडुरंग । भजनाचे अंतरंग ॥१॥
सदा चाले एक तार । अनुहताचा गजर ॥२॥
जे का झाले पंतरूप । निरामय निर्विकार (निर्विकल्प?) ॥३॥
जया जीवनी आनंद । बालरामी या आमोद ॥४॥
(हा अभंग 'श्रीसमर्थ पांडुरंगविजय' या ग्रंथात आहे.)

(३)

एकदा माझिये स्वप्नी मामा आले । बहुपरी झाले बोलणे त्यांचे ॥१॥
अण्णांनी चरित्र लिहिले हे कथिले । तव ते म्हणाले ऐकिले की ॥२॥
'नरहरीचे तसे आहेच' म्हणोनी । रंगले कीर्तनी हनुमंत सेवे ॥३॥
बालरामा नाही वाटले ते स्वप्न । मागुते कळोन आले त्यासी ॥४॥
(हा अभंग 'गोविंदचरितमानस', पृ. १४७ वर आहे)

श्रीदासराममहाराजांची आरती

आरती रामराया । करी कृपेची छाया ।
दावोनी दीनी दया । धन्य धन्य महाराया ॥ध्रु॥
सद्गुरू हनुमंत । पिता गोविंद संत ।
बोधी गुरुलिंग सिद्ध । धरुनि रूप सिद्धानंद ॥१॥
सिद्धसाधनाने । स्वये ब्रह्मचि झाले ।
भावादरे केशवाने । चरणी मस्तक ठेविले ॥२॥

श्रीदासराममहाराज-वंदन-श्लोक

इंदिरा-गोविंद-सुतं शिष्यं हनुमतो वरम् ।
केशवो वन्दते नित्यं दासरामं कृपाकरम् ॥

श्रीदासराममहाराजांचा गायत्री मंत्र

दासरामाय विद्महे । गोविंदसुताय धीमहि ।
तन्नो रामः प्रचोदयात् ।

श्रीदासशराममहाराजांची ग्रंथसंपदा

१) मनोहर विनायक मंगळवेढेकर यांचे ओवीबद्ध चरित्र.....	१९४०
२) श्रीज्ञानदेवतेहतिशी, सानंद टीकेसह, व तात्पर्यार्थसह श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचा हरिपाठ.....	१९५२
३) श्रीज्ञानदेवमुद्राप्रकाश साधनमुद्रा टीकेसह, आणि ज्ञानेश्वरीसार.....	१९६८
४) वायुलहरी, आणि ज्ञानदेव आज्ञापत्र (ओवीबद्ध भावार्थ).....	१९६९
५) ज्ञानेश्वरकृत दत्तस्तुति, श्रीदत्तस्तुतिप्रसाद ओवीबद्ध टीकेसह.....	१९७१
६) श्रीज्ञानेश्वरकृत नमनस्तोत्र, भावार्थ नमनासह.....	१९७२
७) श्रीनारायणरावजीमहाराज यरगडीकर चरितामृत.....	१९७३
८) श्रीनागाप्पाण्णामहाराज निंबरगीकर चरित्र..... (सन दिलेला नाही)	
९) श्रीज्ञानेश्वरी चिंतनस्तोत्र व ज्ञानेश्वरी संकीर्तन स्तोत्र (भावार्थासह)....	१९७४
१०) श्रीज्ञानेश्वरस्तोत्र	१९७५
११) सिद्धस्तुती.....	१९७७
१२) अमृतानुभव - मंगलाचरण, मंगलप्रसाद टीकेसह.....	१९७९
१३) तात्यासाहेब कोटणीसमहाराज चरित्र.....	१९८३
१४) श्रीसंत राधाबाई अक्का यांचे चरित्र..... (सन नाही)	
१५) गुरुपाठ.....	१९८४
१६) सांप्रदायबोध.....	१९८४
१७) श्रीरामपाठामृत	१९८४
१८) बाबासाहेब मुजुमदार यांचे चरित्र	१९८४

श्रीदासशराममहाराजांची ग्रंथसंपदा

१९) श्रीएकनाथी भागवत : संक्षिप्त पाठस्तोत्र	१९८७
२०) नित्यपाठामृत	१९८७
२१) संजीवनपाठ	१९८७
२२) श्रीदासरामवचनामृत	१९८७
२३) नासदीयसूक्त, भावार्थ संगति	१९८८
२४) श्रीगोविंददर्शन	१९८८
२५) सांगली माहात्म्य ऊर्फ श्रीगंगाधरपंत चरितामृत	१९८८
२६) श्रीदासरामगाथा.....	१९८८
२७) श्रीतुकाराममहाराज नित्यपाठ, भावार्थ विवरण	१९८९
२८) श्रीगुरुमहिमा	१९९१
२९) श्रीज्ञानेश्वरस्तोत्र व अन्य लघुग्रंथ.....	१९९७
३०) श्रीरामदासबोध	१९९७
३१) श्रीचांगदेवपासष्टी, एक नाम कला	१९९९
३२) परमार्थासार आणि अन्य ग्रंथ (उद्धवरावजी महाराज यरगडीकरांच्या चरित्रासह)	२००२
३३) परमार्थ प्रश्नोत्तरी, आवृत्ती पाहिली व दुसरी.....	२००२
३४) आरती संग्रह	२००२
३५) चांगदेव पासष्टी व इतर ग्रंथ	२००२
३६) हरिपाठ संकीर्तन	२००७

चरणसूची
वहीतील अभंग

	पृष्ठ क्र.		पृष्ठ क्र.
अप्पाचिये वाडी	४	तुम्ही येता येथे	७
आज तरी असे	२४	तो हा पिंपळाचा	२३
आमुचे शंकर...खजिनदार	२३	नाव मारुतीचे...अवघा	२२
आमुचे शंकर...खजिनदार	१९	नाव मारुतीचे...जिकडे	२१
आम्ही जरी तुझे	६	नाही गुरुवार	३
आम्ही मेलो परी	१	नीलकंठ महाराज	२३
आम्ही संपू परी	१	पावन दिन आजि	१७
इंद्रायणी तीरी	२१	पांडुरंग शिष्यवर	१६
ऐसा पाहिला	३	प्रथम कृती	१७
काय तुज मागो	५	बरडे विठ्ठल मंदिरी	७
गुरुदेव साकार	२३	बाबूवालागी	१५
घोसरवाडी माझे	५	ब्रह्मचैतन्य मंदिर	८
चौ वाचा गहन	११	भक्ति प्रेम वंश वेल	३
जयाचिया मुळे	१	माझ्या वडिलांचा...असे	१३
जीवनीचे रज	१२	माझ्या वडिलांचा...दृढ	१३
जे भासी...ज्ञानोबाचे	१४	रानडे म्हणजे	२४
जे भासी...ज्ञानोबांचे	१४	रेवणसिद्धा तू	५
टाळ मृदंगाचा	४	व्यंकटेश आप्पांनी	६
डोंगरे...गमले	१५	शांति ब्रह्म हे	१६
डोंगरे...झाले	१५	शिरगुप्पीकरांना	६
तुम्हा घरी	६	श्री रामेश्वरासी	९
		सत्यव्रत तीर्थ	७

	पृष्ठ क्र.	गुरुपाठ	पृष्ठ क्र.
सद्गुरुरायाने	२		
सद्गुरूंची थोर	२	गुरुत्व तो गुरु	२५
सांगली कृष्णेचे	१	गुरुत्वमध्य तो जीवनाचा	२६
सिद्धगिरीचे राजे	१०	गुरुत्वमध्य तो दावी	२६
सुगंध तो पाहता	२	गुरुत्वाकर्षण	२६
सुगंध पहाता दरवळला	३	गुरु एक ग्रह	२९
सुगंध सागर	४	गुरु जगी थोर	२५
स्वागत करू	१२	गुरु दावी गोल	२७
हनुमंत भगवान	४	गुरु ध्येय ध्यान	२८
हरिकाका हरिरूप	२४	गुरूलागी जेणे	२९
ज्ञानाचे ईश्वर	११	ज्यास कळे व्यास	२८
ज्ञानिया रे	७	पौर्णिमा ते व्यास	२७
ज्ञानियांचा झाला	१४	व्यासाने परीघ	२७
ज्ञानेश्वर...ज्ञाननाथ...काषायांबर	२०	श्रीगुरूची वसती	३०
ज्ञानेश्वर...ज्ञाननाथ...गोविंदास्तव	९	सद्गुरुसमान	२८
ज्ञानेश्वर...ज्ञाननाथ...रुद्राक्ष	९	संच साधोनिया	३०
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...आळंदी	१८	हृदयी वसती	३०
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...काषायांबर	१९		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंद	२१		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंदाचे	१७		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंदासह...येऊन	१८		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंदासह...येऊनी..करी	१८		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंदासह...येऊनी..तनु	८		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...गोविंदास्तव	१९		
ज्ञानेश्वर...ज्ञानराज...रुद्राक्ष	२०		
		इतरत्र असणारे अभंग	
			पृष्ठ क्र.
		आज सोनियाचा	३१
		एकदा माझिये	३१
		पांडुरंग पांडुरंग	३१

॥ ॐ ॥
॥ श्रीगुरुलिंगजंगम प्रसन्न ॥

श्रीदासराम ग्रंथमाला पुष्प - १३

श्रीदासरामगाथा पुरवणी

- संकलक व संपादक -
प्रा. डॉ. के. वा. आपटे

प्रथम आवृत्ति सांगली इ.स. २००९

श्रीदासरामगाथा : पुरवणी

प्रकाशक : प्रा. नारायण केशव आपटे
यजुर्वेद अपार्टमेंट,
एस्. टी. कॉलनी रोड, विश्रामबाग,
सांगली - ४१६ ४१५.
दूरभाष : (०२३३) २३०१६९९
nkapte@rediffmail.com

© सर्व हक्क प्रकाशकाचे स्वाधीन

प्रथम आवृत्ती : इ. स. २००९

मुद्रक : अनिल अजित लोखंडे
'श्रीदासराम ऑफसेट', सांगली.
फोन : ०२३३-२३२२७२९

*Also books available on
vacanamrut.googlepages.com*

गोविंदस्य सुतं श्रेष्ठं हनुमत्-पाद-सेवकम् ।
इंदिरानंद-दातारं रामं वन्दे परं गुरुम् ॥

- के. वा. आपटे

॥ ॐ ॥

॥ श्रीगुरुलिंगजंगम प्रसन्न ॥

श्रीदासराम ग्रंथमाला पुष्प - १३

श्रीदासरामगाथा पुरवणी

- संकलक व संपादक -

प्रा. डॉ. के. वा. आपटे